

Ärgem laskem koolil kaduda!

Nädal tagasi laupäeval, 20. augustil oli taaskohtumise päev 130 endisele Purdi kooli õpilasele ja kümnekonnale endisele õpetajale.

Pisikese Purdi kultuurimaja saali nelja pika laua äärde mahutus kooli vilistlaspere parajasti ära, vanas mõisahäärberist koolimajas polekski nii palju koostumise ruumi leitud.

Kunagised klassiõed ja -vennad koondusid taas klassideks, kuigi vahepeal aastaid või koguni aastakümneid ei olnud üksteist nähtud. Nüüd tunti taas kohtumisest rõõmu ja oh, mis kõik kaugetest aegadest meelde tuli.

Keskealisi ja üle selle meenu-tajaid oligi ehk rohkem kui päris noori, ju siis tuleb igatsus oma kooli järele aastatega.

Meenutati endisi, juba ma-

nalas puhkavaid õpetajaid. Anna kalmistu haudadele jäid kokku-tulekut meenutama tänulike koolilaste lillekorvid.

Meenutused teevad ikka mee-le härdaks, toovad pisaragi sil-

manurka. Kunagisest 7klassili-sest koolist on nüüd vaid kuue õpilasega algkool järele jäänud. Eilseni ei osanud Andres Taimla öelda, mis ilma õpetajata Purdi koolist saab. Jälle ühe Eestimaa

kooli kadumnie teeb nukraks. Ehk läheb siiski kõik teisiti? Heino Marrandi ütles oma lü-hikešes peokõnes: «Purdi kool andis mulle sellise hariduse, et siiani olen läbi saanud.»

Lustakas ja meeleolukas koh-tumispidu kestis kaugelt üle sü-daöö, uuesti loodetakse kokku saada juba viie aasta pärast.

OLEV KENK